

NA DE LOCOMOTIEVEN ... HET SPOOR

Christine Opdecam

© François Schuiten

In deze rubriek over Train World is er al heel wat verteld over locomotieven en rijtuigen. Maar die kunnen natuurlijk niet zonder sporen en seininrichting! En dus richten we de spots deze keer op de scenografieën over de spoorweginfrastructuur. Onze gids voor vandaag is Benoît Quitin, medewerker van de dienst 'Corporate & Public Affairs' van Infrabel, belast met Train World.

Decorontwerp van de 'spoorlijn'

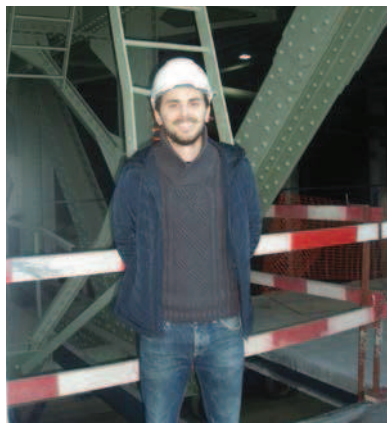
22

Er zijn vijf scenografieën. Je vindt ze terug op verschillende plaatsen in *Train World*.

Ere wie ere toekomt: we beginnen met de sporen, die tenslotte al bestonden voor de spoorwegen zelf. Het concept van sporen gaat terug tot in de Oudheid, meer bepaald tot de stenen heibrannen die door karren gebruikt werden.

In de eerste hal van *Train World* ligt een stuk spoor van zo'n dertig meter. Het bestaat uit verschillende soorten spoorstaven, waarvan de oudste stammen uit 1838 en 1856, en toont hoe de samenstelling van de sporen evolueerde. Ze zijn op verschillende modellen dwarsliggers (hout, metaal en beton) gelegd. Een gedeelte van een halve wissel maakt het geheel compleet.

Het materiaal is origineel en werd geleverd door de museumbeewaarpplaats van La Louvière-Zuid en door Infrabel.

Benoît Quitin, onze gids

deus voor de jongeren die het werk hebben geleverd onder leiding van Luc Harry, technisch sectorchef in Brussel-Noord, in samenwerking met de teams 'Asset Management Maintenance Brussels-North' van Infrabel.

Deze 'lijn', die overdekt is met een glazen plaat, wordt aan een kant begrensd door een reeks kasten met verschillende voorwerpen: spoorgereedschap, kilometerpalen en snelheidsborden...

en aan de andere kant door een muur waarop beelden worden geprojecteerd van de thema's die aan bod komen langs de hele lengte van het stuk spoor: de evolutie van de spoorstaaf, het aanleggen van een lijn, de elektrificatie - die geïllustreerd wordt door een deel van een bovenleiding - en de seininrichting.

De 'lijn' zal fictief verlengd worden door een lijnfilm. Zo wordt de bezoeker die over de plaat loopt volledig ondergedompeld in deze bijzondere wereld.

Interessant weetje: het plaatsen van dit stuk spoor was een ideale gelegenheid om stagiairs op te leiden. Het werk kon in alle veiligheid worden uitgevoerd, zonder dat er treinen voorbijraasden of er een lijn buiten spanning moest worden gesteld. Een buitenkansje

De seininrichting is een van de elementen die de veiligheid op het spoor verzekert. De vorige scenografie toonde wat de reiziger ziet vanuit een trein: de lichtseinen en seinborden die naast het spoor staan om de bestuurder tijdens zijn hele traject te begeleiden.

Maar vandaag de dag is de technologie geëvolueerd naar 'stuurpostsignalisatie', waardoor de treinbestuurders alle nodige info zien verschijnen op een scherm aan boord van de trein. De schouwput in hal 4 van *Train World* is gewijd aan deze evolutie, van mechanische seinhuizen tot de nieuwe seinposten die een geïnformatiseerd beheer van het verkeer mogelijk maken dankzij de EBP (Elektronische Bedieningspost)-technologie.

Er zullen nog andere opmerkelijke bruggen worden tentoongesteld, onder meer die van Moresnet, maar dan als projectie of maquette. Ook voor de tunnels komt er een scenografie met delen van een boorschild van een boorschild en een maquette van het boorschild dat de Diabolo heeft uitgegraven. Er zal een beeld van zo'n schild op een scherm worden geprojecteerd, zodat het publiek een idee krijgt van de ware grootte van deze machine. Op die manier zal je een

© Denis Moini

Een deel van de brug 'Pont du Luxembourg' komt aan in Schaarbeek

Het Europese automatische treincontrolesysteem (ETCS) vormt een ander onderdeel van de veiligheid op het spoor. Dit systeem zal net als TBL1+ aan bod komen via consoles en andere tactiele tafels.

Tot zover het technische aspect van de veiligheid. In de praktijk zullen kinderen op een interactieve manier gesensibiliseerd worden over de gevaren in en rond het spoor, in de stations en aan overwegen.

Vanuit hal 3 zal je niet naast de metalen brug kunnen kijken die de inleiding vormt voor een nieuwe scenografie over kunstwerken. Deze brug is niet zomaar een decorstuk, maar een deel van de 'Pont du Luxembourg' die tot in 2011 beide oevers van de Maas in Namen met elkaar verbond. De brug moest volledig gerenoveerd worden, maar door de torenhoge kosten heeft Infrabel beslist om haar in het kader van de vernieuwing van de lijn Brussel-Luxemburg te vervangen door een nieuw kunstwerk. Nog een buitenkansje voor *Train World*, dat nu beschikt over een geklonken vakwerkbrug die doet denken aan de architectuur van Eiffel. Het was geen koud kunstje om de brug met uitzonderlijk vervoer naar Schaarbeek te brengen, en al helemaal niet om ze op haar pijlers te hijsen! Teams van Eurostation en Infrabel, in het bijzonder de directie Asset Management Civil Engineering van Area Zuidoost leidden dit huzarenstuk in goede banen.

© Denis Moini

In *Train World* wordt het bruggedeelte op zijn pijlers geplaatst. In de achtergrond zie je het huis dat dienst deed als verblijfplaats voor het personeel.

reis 'naar het midden van de aarde' kunnen maken die Jules Verne waardig is. Er zullen ook archiefbeelden van de Noord-Zuidverbinding worden getoond.

Train World blijft elke maand verbazen, zelfs al hebben we het museum nog niet gezien! We hebben alleen nog maar een glimp opgevangen van een universum dat erg tot onze verbeelding spreekt. Als het museum eenmaal zijn deuren heeft geopend, moeten we zeker even stilstaan bij het werk dat geleverd is. Het verhaal van de spoorweg is een verhaal van mensen en passie.